mad kurjaste wastopannid ja tõrkusid, siis sadeti hädda pärast ka sured koerad nende peäle, kes purreles sid ja hirmjaste neid kiskid, ja, kedda jal neist ülleaunetumatteks kinni sadi, neid hirmutati rängaste, sest et nemmad sedda wäärt ollid. Wimaks tullid siis need üllejämed kül jalle taggasi, agga mis naad muud eest leidsid, kui kibbedat waewalist ello. Suur olli se kahjo, mis nemmad ollid maiamehhele ja teistele teinud; suur olli se hädda, mis nüüd se läbbi nende ennaste kaela peäle tulli, ja nemmad näggid selgeste et ükski, ilma wallitsusseta, ei jal sa korda, egga sünni rahhoga ellada. Hea hulk neist olli jo otsa sanud, must koralid ikka weel sedda hirmo ja kannet nuhtlust tullewad, mis kangeka lu-se läbbi tehtud ollid, ja keik wiimsed näggid miimesi asjast

jast ennesel pudo ollewad, sest toitu olli hopis kassinaminne anda, kui tämmini, ja tõ läks ka raskemaks. Kül wandusid nüüd sedda petrist rebbast, kes wallega ned olli hukka saatnud, agga mis se nüüd ennam aitis? —

Tallopoiad ja keik wiimsed allemad ei olle kül mitte lollukste sarnased. Nemmad on innimesed, kellel moistus ja tahtmine lollud on agga niiski on ka neil saatjat, juhhatajat, wallitsejat tarwis. Üllemaid peab ollema, kes allamatel oigust moistwad, neid hoiwab ja nende eest keikpiddi hoolt kandwad. Ello pölwed on mitmenuised ma peäl, ja sedda mõda, kui se pölw üllem ehk allam on, sedda mõda on ka igaühhe pöl wel wallitsust ja toimetamist tarwis. Selle pärast

)(2 pealt-

Eesti Wanna Rahwa Kalender 1798, lk. 18